

NAŠE NOVINY

18. 2. 2000 - Zvláštní vydání

Nezávislý třebaňský občasník

O narození dvojčat chasu informovaly mobily

Praha, Liteň - Zpráva o narození dvojčat Kristýny a Lukáše Klimentových obletěla v pondělí 7. února pár minut po 13. hodině všechny mobilní telefony členů Liteňské chasy.

„Dvojčata i Monika (rozuměj maminka prcků) jsou zdraví,“ stalo v „vesemesci“, jež obsahovala i údaje o váze »prvních potomků místní chasy«. „Měli strašně vlasů - asi po mně.“ chlubil se večer před vystoupením otec Kristýny a Lukáše, muzikant Třebaňské hudební skupiny Třehusk Miloš Kliment a dodal, že jeho potomci budou hudebníci. „Lukáš bude pozounista a Kristýna bude v kapelu zpívat,“ řekl člen dechové sekce Třehusu. (pš)

Třehusk rozšíří repertoár o Píseň pro Kristýnu

Zadní Třebaň - V souvislosti s narozením Kristýny Klimentové, která přišla na svět spolu se svým bráškou Lukášem, se třebaňská hudební skupina Třehusk rozhodla obohatit repertoár.

Jíž tak dost obsahle seznamy písni rozšíří hudebníci o slavnou Píseň pro Kristýnu, která se dostala mezi deset nejúspěšnějších písni tohoto století. NN o tom informoval kapelník skupiny Miloslav Frýdl s tím, že sólo na trubku si v songu zahráje sám. Píseň Kristýnka v podání Petra Nagyho však Třehusk nepřevezme. „Nikdo z nás totiž neumí slovensky, pouze Pavla Švédová trochu rusky, a to se moc nchodi,“ vysvětlil Frýdl. (pš)

BUDOUCÍ MUZIKANTI Kristýna a Lukáš Klimentovi krátce poté, co spatřili světlo světa. Podle jejich otce Miloše, sólisty skupiny Třehusk, čeká Lukáš dráha pozounisty, Kristýna bude v třebaňské hudební skupině zpívat. Foto ARCHIV

Chasa slaví narozeniny NA JEJÍ ZDRAVÍ SI PŘIPIL I STAROSTA LITNĚ POLÁČEK

Liteň - Ohromná show, která se koná dnes večer v liteňské sokolovně u příležitosti narozenin členů zdejší chasy, nemá v historii této malé obce, kterou právě vedle věhlasně chasy proslavila snad už jen pěvkyně Jarmila Novotná, obdobu. Pravda, historici a literáti se ještě zmíní o tom, že se svou tříškou do liteňského mlýna přispěl i spisovatel Svatopluk Čech, skutečně odbornici si však jeho průměrná díla nedovolí se současnými aktivitami zdejší omladiny srovnávat.

Čím je tedy datum 18. 2. významné? Veřejně se

Jaké jste dostali dary? ptaly se NN

Liteň, Zadní Třebaň - Copak jste dostali k narozeninám, zeptaly se trochu netaktně Naši noviny liteňským a zadnotřebaňským oslavencům: Miloš NOSEK: Já už ani nevím, asi nic. Jo... teď mi mama radí že kytiku, flašku a balíček s jídlem. Luděk PARKAN: Skoro samý alkohol. Láhev vodky jsme vypili na Bandy cupu. A ještě mikinu. Hanka CHOCOVÁ: Od séry jsem dostala velkou fotku, na které jsem s Ríšou (Lukášem - pozn. NN). Rodiče mi dali vybrat ze tří věcí, já jsem si zvídala, že mi přidají na brýle. Seslo se mi asi 10 bonboniér a kytiku.

Iveta SLÁDKOVÁ (ohromně se diví): Vždyť to mám až dnes! Takže zatím nic. S rodiči to budeme slavit až v neděli, nevím, co pro mě mají.

Pavla NEMCOVÁ (nebyla do uzávěrky tohoto vydání dostupná, takže nám za ni odpovídela její sestra Petra): Co od nás Pavlinka dostane? Svetřík a taky nějaké peníze, aby si mohla kupit, co sama bude chtít. Ale asi je využije na baňoh.

(pš, mlf)

Liteňské kalendárium, aneb Kdy se narodili...

- 24. 1. 1978 Miloš NOSEK
- 25. 1. 1975 Hanka CHOCOVÁ
- 5. 2. 1976 Luděk PARKAN
- 7. 2. 2000 Kristýna a Lukáš KLIMENTOVI
- 18. 2. 1975 Iveta SLÁDKOVÁ
- 19. 2. 1977 Pavla NEMCOVÁ
- Svátek oslavili (oslaví)
 - 23. 1. Zdeněk BÁRŽA
 - 25. 1. Miloš NOSEK
 - 22. 2. Petr FRANĚK

Lukeš prorokoval špatně - kabaret se »rozjezd«

Liteň - „Stejně se to nerozjede. Liteňáci jsou suchaři.“ prorokoval neúspěch staropražského kabaretu Třehusk na vojně, který se konal 12. února v liteňském hostinci Na Schůdkách, Richard Lukeš. Jeho prorocví se ale ani zdaleka nepotvrdilo.

Kabaretní představení zadnotřebaňské hudební skupiny Třehusk se konalo jako zahívací kolo oslav narozenin členů zdejší Liteňské chasy plánovaných na pátek 18. 2. Přestože představení začalo až o dvaceté hodině, chasa se v sokolovně sešla již vpodvečer, aby do hospody přestěhovala několik stolů a židlí. Největším dobrodruhem hromadného stěhování se stal řidič Dušan Šinágl, který svůj automobil dokázal s přehledem napravit až po střechu.

(Dokončení na straně 2)

Taneční soubor Praskavec v jihočeských Němcicích, kde kacivoval na dnešní oslavy Liteňské chasy. Zleva stojí M. Nosek, J. Martinek, R. Lukeš, L. Chroustová, J. Chocová, J. Šidlová, L. Parkán, M. Burda, L. Polák, J. Pumpr, L. Rottová, J. Vitouš, M. Frýdl, P. Franek. Dole H. Čučová, P. Němcová, P. Svědová. Foto NEZNAMÁ OBÝVATELKA NĚMCIC

Lukeš prorokoval špatně...

DOKONČENÍ ZE STRANY 1

„Když nebudu stát před Lidákem, jsem vevnitř.“ ohlašoval dopolednu Jiří Vitouš, hlavní hvězda kabaretu Třehusk na vojně, a myslil tím, že je má zbytek ansamblu vyzvednut v jeho »domovské« řevnické restauraci Lidový dům. Krátce po osmnácté hodině dorazili do Litné i hlavní protagonisté večera - zadnootáiská hudební skupina Třehusk. Iniciativy se chopil jako vždy hlavní zvukar kapely Emil Jindraček a začal vybalovat svoje kabelky, mikrofony atd.; ostatní se jali stavět skromnou scénu. „Sem se nemůžou tanečníci vejít,“ tvrdili shodně členové bandu, kteří byli připraveni se uskrovnit do nejvyšší míry. I když »kulisači« vyzkoušeli několik vhodných umístění stolu, prostoru pro tanec bylo pořád málo. „Tak první písničku rebudeme tancovat,“ dohodla se nakonec Liteňská chasa.

„Neviděl jste někdo papír s rozkazem Mým národům?“ vyzadovala jsem na Třehusácích, zda nemají tušení, kde bych mohla nechat jednu z částí scénáře. Lejste bylo fuč, což poněkud rozladilo kapelníka a autora kabaretu Miloslava Frýdla, který se ovšem na druhou stranu počívával, že jsem rozkaz neztratila už dřív. Zatímco jsem s Jitkou Chocovou a její přeochotnou maminkou prolistovávala čtyřdílné Osudy dobrého vojáka Švejka v domnění, že jejich autor Jaroslav Hašek zde rozkaz císaře Františka Josefa zaznamenal, Liteňská chasa si vyzkoušela svá taneční čísla v sokolovně.

Nedbajíce známé Cimrmanovy rady divadelním ochotníkům: „Před představením nepij! I opilce zahráje lépe střízlivý“ poslili se někteří členové Třehusku u zdejšího baru. Za pár minut před publikem ve zcela zaplněné hospodě defilovala vojenská rota plzeňského 35. regimentu ze začátku tohoto století. Náhoda v lokále byla výborná hlavně díky hlavním rozleskávacům Petrovi Franckovi a Zdenku Bártovi. Staropražské songy a především kouzelnické číslo Jirky Vitouše nazvané »Káhira. Káhira« se liteňskému obecenstvu zalíbily natolik, že jeden z fanoušků Vituchovi představení vhoďl do žebavé čepice krabičku cigaret. Zvesela a od podlahy se hrálo i po skončení válečného tažení na Šibsko a Itálii.

NAŠE NOVINY - zvláštní vydání nezávislého třebařského očkování na počest oslav členů Liteňské chasy. Připravili P. Svědová, M. Frýdl.

Řídí redakční rada: Ing. A. Tuček - čestný předseda in memoriam, M. Kloubková - čestná členka; P. Svědová, M. Němcová, L. Netopilová, J. Malý, J. Peřšík, V. Šedivý (vyfizuje inzerce), 252 30 Řevnice, Fibichova 771,

tel./fax: 02/991 42 60, rediguje M. Frýdl (Třebařská 96, 267 29 Zadní Třebaň), Jazyková lektorka E. Mařá, tisk UTAX Praha. Registrováno Referátom kultury OkÚ Beroun (320200990). Uzávěrka číslo 18. února 2000.

Naše noviny jsou k dostání v Zadní Třebani, Hlášné Třebani, Řevnicích, Svinářích, Letech, Dobřichovicích, Karlštejně, Litni a občas i jinde.

E-mail: nase.roviny@post.cz

Po půl desáté se ze židlí zvedla část Chasy, která slíbila zatahovat besedu řevnickým baráčnícům na plese. Za deset minut deset odložili své nástroje i pánové Frýdl a Martinek, kteří vedoucí folklorního souboru Praskavec a organizátorce »baráčnického« tančení Lidé Chroustové dali slib stejný. J. h. Jirka Vitouš alias Vitucha, Jirkula Vitucho, Kostner atd., jenž měl tančovat taky, se sice přeplákl do kroje a pobíhal zmateně po putyci i před ní, ale odvoz si tentokrát dohol špatně.

Torzo Třehusk zpívalo nacelou hodinu jan při kytarách, několikrát si při tom připalo i na čerstvě nařená dvojčata Klimentova. Mezitím si v řevnickém Lidáku (rozuměj Lidovém domě) odtančila

krojanovaná omladina besedu a mřížila zpět do Litné Honzovi Martínkovi se však podařilo ztratit klíče od vozu, a tak se návrat poněkud protáhl. Vadilo to ale jen málkomu, liteňské obecenstvo »žilo« jako už dlouho ne. Výborná zábava pak poté, co Třehusk předstoupil před publikum zase kompletní, pokračovala až do půl třetí rano. Slágry staré Prahy střídaly jihočeské písničky i modernější songy - to už se na malém place před kapelou tančilo o sto šest. Hespa se bavila skvěle a Třehusk hned dosáhl dvě nabídky na další hrani ve vesnicích po okolí. Generálka narozeninových oslav dopadlo vskutku výborně, jak to probíhalo »na ostro«, to se dozvít ve dalším čísle NN.

Pavla SVĚDOVÁ

Účastníci dnorového zájezdu řevnických házenkářů do Krkonoš k rádu před závody ve sjezdu. Korespondentka NN, červenec 1999 Pavla Němcová čtvrtá zleva.

Foto HORSKÁ SLUŽBA STRAŽNÉ

Je tu hezky, píše Pavla z hor ZPRAVODAJKA NN NECHTELÁ CHODIT TELEFONOVAŤ PŘED CHATU

Krkonoše - Na sněhu oslavila své tříadvacáté narozeniny redaktorka NN a příznivkyně Liteňské chasy Pavla Němcová ze Zadní Třebaně, která 13. února odjela s řevnickými házenkáři na soustředění do Strážného v Krkonoších.

„Je tu hezky, sněhu hodně,“ pochvalevala si krátce po příjezdu na hory Pavla. Cestu na sever však házenkářům a jejich fanouškům zkomplikoval vůz Barbory Brabencové, který se porouchal. Nepojízdný automobil se naštěstí nakonec podařilo po několika minutách opravit.

Narozeniny Pavly oslavili řevničtí borci bujaře ve

čtvrtk. „Není tu skoro žádný signál,“ postěžovala si hned první den mobilistka Pavla, která nám tak nemohla podat aktuální zprávu z veselého, neboť by při vysílání telefonních hovorů musela vždy vyjít ven před chatu. A to se jí vzhledem k množství alkoholu a mužských účastníků akce zdálo jako zbytečná ztráta času. Nakonec tedy našla korespondentce v signálu nepokrytých Krkonoš nezbývalo, než se Našim novinám ozvat písemně. „Hezký pozdrav z lyžování zaslala Pavla. Zatím to m zvládáme,“ napsala a přidala foto, na němž je zachycena s házenkáři před sjezdem. Pavla SVĚDOVÁ

NAŠE NOVINY

17. srpna 2000 - Zvláštní vydání

Nezávislý třebaňský občasník

Malí tanečníci hodlají konkurovat Praskavci

Zamberk - Veleúspěšný lidový tanec Podšable, se kterým zazářil na letošním zadnotřebaňském Masopustu Poherounský folklorní soubor, resp. jeho mužská část, se během týdenního soustředění v Zamberku naučili také tanečníci z dětského souboru Klíček.

Pod vedením Jana Martinka, muzikanta Třebaňské hudební skupiny Třehusk a jednoho ze sólistů Praskavce, se »Klíčkaři« Podšable naučili za jediný den a s provizorními šavlemi trénovali dynamický tanec velmi usilovně. „Budeme muset nechat vyrobit dřevěné šavle i pro kluky z Klíčku,“ řekla NN vedoucí obec souboru Ludmila Chrustová. Šavlový tanec chlapců z Klíčku vyloženě sedne - muži z Praskavce se tedy nyní mohou obávat peřádné konkurence. (pn)

Klíček zdraví Notičky, ty na oplátku zase Klíček

Zamberk, Benecko - Pozdravy si navzájem vyměnily dětské soubory Klíček a Notičky, které pravě pobývají na svých letních soustředěních a pilně cvičí nové pásmo.

Zatímco Klíček tráví svůj prázdninový trénink v Orlických horách, v Zamberku, Notičky cvičí i odpovídají v krkonošském Benecku. „Máme se tady krásně. Samota, les, koupaliště, sluníčko,“ odepsaly Notičky na pozdrav Klíčku. (pn)

KRÁLOVNA KRÁSY Sandra Marková, která se na loňském soustředění Klíčku a Notiček stala královnou krásy Desná 1999 (Viz strana 2). Kdo ji na trůnu vystřídal letos? Foto NN M. FRÝDL

Na rozhledně strašilo

BABIČKA HRUBÁ S IVANKOU ZPÍVALY OPERNÍ ÁRIE V KAŠNĚ

Zamberk - Prosluněné soustředění zažívají právě v této dnech děti z řevnického folklorního souboru Klíček. Kromě toho, že pilně trénují tanečky do nového pásmá Čert a Káča, táhnou je vysoké venkovní teploty každý den k vodě.

Nádšení vzbudilo u tanečníků moderní žamberské koupaliště - velký tobogan už vyzkoušeli skoro všichni. Zahraut se nedala ani vedoucí a zdravotnice Ivanka Zrostlíková, která si jízdu na divokém tobogánu opravdu vychutnala. Stejně osvěžující a navíc zadarmo byla i chladivá koupel v Zamberku protékající Divoké Orlici. Tady se vedoucí obávali, aby se některé z dětí nerozmyslelo a ne-

chálelo se po proudu dostat třeba až do Revnic. Přestože je každý den timomých třicet stupňů Celsius, malí tanečníci vytvořili tři družstva a snaží se vysoutěžit cenné body. Zajímavé bylo klání Čančík, FBI a Ufonů o dobytí rozhledny. Trasu, která byla dokonale zašifrována, hledali dobrodruzi hezký dluho. Cílem nakonec jako první proběhl tým »aníků z FBI, pronásledovaný Čančíky. Za nimi se teprve loudaly zbytky družstva Ufonů.

Přímo v rozhlédně děti čekalo překvapení. Ačkoliv se povídá, že strašidla nejsou, případně, že straší jen v noci, natrefili tu poberoučkou umělci hned na dvě - vily Júlii a Alberku (alias babičku Hrubou a Ivanka). Rzechližení se po kraji doprovázely výky neustálým hejkáním a hrozením.

Prctož jsou babička s Ivanou rozené divadelnice, přestrojily se znovu do kostýmu i večer a sehrály ve vypuštěné kašně árii z Dvořákovy Rusalky. „Ubohá Rusalka bledá...“ pěl vodník Miklís v podání Ivanky. „Měsičku na nebi hlubokém...“ nesl se parkem babiččin hlas. Děti odměnily obě umělkyně ohromným potleskem. Pavla NEMCOVÁ

Dolejší možná časem ztratí i vlastní hlavu

Zamberk - Celý soubor Klíček se na soustředění strachuje o jednoho ze svých členů - Miloše Dolejše. Ten totiž neustále něco ztrácí.

Za tři dny pobytu dětského souboru v Zamberku dokázal Dolejš ztratit svoji peněženku hned dvakrát. Poprvé už v pondělí, když se s ostatními rozházel po okolí hotelu, u němž výprava bydlí. „Jezíř, já ztratil peněženku,“ vykřikl zoufale Miloš po chvíli a vydal se koženou »sportmonku« hledat. Jeho sance však byly v rychle padající tmě mizivé. Až následující den odpoledne ztracenou »pokladnu s kamáradkou našel v nedaleké terénní dráze.

Nikdo neví, jak se to mohlo stát, ale týž den večer byla Dolejšova peněženka opět nalezena servírkou; z toho vyplývá, že zapomětlivý neštastník ji opět musel někde nechat. Po krátké pátrací akci se zmizela peněženka dostala opět do rukou nepodárného Milose. Teď se jen všichni obávají, aby popleta někde neztratil i svoji hlavu. (pn)

Stýská se vám? ptaly se NN rodičů

Řevnice - Zatímco děti z řevnických souborů Klíček a Notičky plně trénují na soustředěních, jejich rodiče doma po ratolestech truchlí. NN zjistily, že většině rodičů se po »zatočoulance« potomcích stýská.

Z důvody hodných zdrojů však víme, že někteří dospělí využili nepřítomnosti dětí k úklidu či malování, jiní se vypravili na dovolenou.

Helena Vincencová, maminka začínajícího tanečníka Davida: Samozřejmě, že nám David chybí. S babičkou občas jezdí na prázdniny, ale s Klíčkem je poprvé. Už jsem mu napsal pohled.

Petr Rada, tatínek zkušeného tanečníka Péti: To vite, že se nám po klukovi stýská. (Dokončení na straně 2)

Ve čtvrtek tanečníci zdolali pevnost Bouda

Zamberk - Na náročnou túru směr známá tvrz Bouda se v závěru letního soustředění vydali členové dětského souboru Klíček. Na celodenní výlet, při němž děti zdolaly kolem patnácti kilometrů, Klíček vyrážel ještě před ohřadem.

K tvrzi se nejprve přiblížil autobusem; zbylých sedmi kilometrů pak tanečníci pochodovali po svých. Před vstupem do tvrze se malí turisté pořádně nabalili, neboť uvnitř bunkru bylo pochýb pět stupňů. Chladné a ponuré prostředí na ně působilo děsivě. Po krátké přestávce se výprava vydala na osmikilometrovou zpáteční cestu a do Zamberka dorazila před půl sedmou. (pn)

POD ORLICKÝMI HÓRAMI. Žamberk - malebné město v podhůří Orlických hor. Právě zde v těchto dnech probíhá letní soustředění dětského souboru Klíček.

Foto ARCHIV

Sandra vyhrála šampus i auto

VZPOMÍNKA NA LOŇSKÉ SOUSTŘEDĚNÍ KLÍČEK A NOTIČEK V DESNÉ

Desná „Třináctka do toho,“ křičely holky jedna přes druhou, když během soustředění řevnických folklorních souborů Klíček a Notičky v Jizerských horách vybíraly nejkrásnější pár mužských nohou.

Zatímco ještě ve čtvrtek 12. srpna odpoledne se většina kluků dušovala, že se výše zmínované soutěže nezúčastní, a to i přesto, že ji vedoucí označili za povinnou, večer se za nataženým bilym prostěradlem sefasadili všechni do jednoho.

„Jsem velkým favoritem na vítězství,“ povzbuzovala jsem teprve nervózní kluky a přidělovala jim soutěžní čísla. „Umyli jste si pořádné nohy?“ vyvídala jsem těsně před začátkem klání, když si je ho účastníci přilepovali cedulky na nohy. Dámské osazenstvo v čele s šestičlennou porotou vedoucích již netrpělivě vyčkávalo první úhledné nozky a bouřlivý aplausem odměňovalo majitele právě vystavovaných koncertin. „Postupte chvíliku na místě, ať si vás můžeme prohlédnout,“ naléhalo na soutěžící porota, která měla při rozhodování plné ruce práce. V úžasném výběru se nakonec shodla na šest postupujících, z nich pak vybrala tři finalisty. „Třináctka, třináctka,“ nešetřilo svoje hlasivky dívčí publikum, ktrčí mělo ve výběru Missákua hned jasno narozdíl od dospěléké poroty, jež si nechala finálovou trojici znova nastoupit za prostěradlo. Tři páry nohou se vedle sebe kroutily, skákaly, předváděly možné i nemožné pózy, přičemž dámy pečlivě vybíraly svého favorita. Cenu publika a druhé místo nakonec vybojoval Tomášek Soukal, na stupeň nejvyšší došel po nejkrásnějších nohou Ondra Křížek.

Během několika minut si mladí pánové s nafintěnými slečnami vyměnili role, neboť přišla na řadu volba královny krásy Desna 1999. „V čele poroty by měla usednout i loňská Miss, která však bohužel zatím nedorazila,“ oznámila jsem v úvodu soutěže a mezi zvědavými pracky to zašumělo. „Nyní dostávám znamení, že loňská vicemiss je již zde,“ pronesla jsem zcela vánčně a malí diváci se rázem ocitli u dveří, ktrými právě procházela neodolatelná

náčemovlánska, za jejímž bujarým poprsím se skrýval Jirka Nikodým.

V první disciplíně měly soutěžící za úkol se představit a stručně promluvit o svých zálibách. Porota musela nazajízdit hodnotit i taková závadějící prohlášení, v nichž se účastnice přiznávaly, že rády tančují v Klíčku či zpívají v Notičkách. Překvapením prvního kola se stala bezpochyby Barborka Kolářová, která ačkoliv zpočátku odmítala na soutěžením hrát fotbal, ve svém stručném proslouhu jej označila za svého koníčka. V druhé disciplíně si uchazečky o titul Miss musely poradit se zálužnými

otázkami novinářského profesionála Mily Frýdl, vyvrcholením však měla být závěrečná promenáda. Třebaže ještě před zahájením soutěže se mezi dívčemi našla jen jediná odvážná Zlatka Hrubá, která se neváhala převléci do plavek, nakonec se v plavkách na molu představily všechny. Ani tentokrát to porota neměla lehké, přesto mezi finalistkami určila tu nejkrásnější: jedenáctiletou Sandru Markovou, jež si vedle korunky a šampaňského odnesla i klíčky od venku stojícího automobilu. Jak však Sandra přiznala, nevlastnila ještě řidičský průkaz, a tak jí byly klíčky zase odebrány.

Pavla ŠVĚDOVÁ

Kdo má nejhezčí nohy? Pepa, soudí porota

Zamberk - Mužského účastníka soustředění s nejhezčima nohami volila odborná porota Klíček. Missákem Noha 2000 se stal Pepa Flaška.

V klání o nejhezčí nohy se utkalo osm pánů z Klíčku. Osm páru nohou nejrůznějších tváří obdivovaly především přítomné dámy. Hodnocení se ujala vskutku odborná porota v čele s předsedkyní babičkou Hrubou. Kulturní program se v průběhu galavečera postaralo družstvo FBI. Porotu si nakonec svými výnady získal Pepa Flaška, druhá příčka patří Davidkovi Vincencovi, třetí místo obsadil Miloš Hlaváček. Dívky a ženy pak měly sanci zvolit si své „nohy publiku“. První cenou získal David Randák. Dnes večer se úkoly otočí. Předvídá se budou dívky, okukovat muži.

(pn)

PÁNSKÁ JÍZDA. Tanečnice z Klíčku se předvídají při volbě Missáků 1999, která se konala větrem loňského soustředění obou řevnických souborů v Jizerských horách.

Foto NN M. FRÝDL

Anketa NN: Stýská se...?

Dokončení ze strany 1

Petr Rada: Manželka mu na soustředění píše pohledy pomalu každý den. Každopádně mu moc fandíme. To že tančuje, dělá malokterý kluk.

Vratislav Hrubý, otec zpěvačky Zlatky: Jasné že se nám stýská. Na soustředění totiž odjel i malý Vratislák, takže máme obě děti pryč. Na druhou stranu můžu v dílně pracovat až do večera. S manželkou na děti myslíme, už jsme jimi napsali asi tři dopisy.

Emilie Klálová, maminka zpěvačky a hráčky na volembouch Katky: Katka nám doma chybí, stýská se nám všem. Posílá jsem ji tři pohledy, jeden dokonce v předstihu, aby na ní v chatě čekal. (pš)

NAŠE NOVINY - zvláštní vydání nezávislého třebaňského občanskému věnované soustředění souboru Klíček v Zamberku. Připravil M. Frydl.

Řidi redakční rada: Ing. A. Tuček - čestný předseda in memoriam, M. Kloubková - čestná členka; P. Švédová, P. Němcová, L. Netopilová, J. Malý, J. Petříš, V. Šedivý (vyfizuje inzerce); 252 30 Řevnice, Fibickova 771, tel.+fax: 02/991 42 63), rediguje M. Frydl (Třebaňská 96, 267 29 Židlochovice). Jazyková lektorka E. Malá, tisk UTAX Praha. Registrováno Referátem kultury OkÚ Bezdružice (320200990). Uzavěrka číslo 18. února 2000.

Naše noviny jsou k dostání v Zadní Třebani, Hlásné Třebani, Řevnicích, Svinářích, Letech, Dobřichovicích, Karlštejně, Litni, Černošicích a občas i jinde. E-mail: nasc.noviny @ post.cz.

NAŠE NOVINY

26. srpna 2000 - Zvláštní vydání

Nezávislý třebaňský občasník

Přeji hezkou zábavu! vzkazuje starosta

Tisíc let je ičko představitelné časové období a právě tinto období prošlo toto místo, místo na pravém břehu řeky, která nyní nese název Berounka. Zde si našli osídlení svůj domov a polohu zde základy svých komunit a osídlení v tomto krásném prostředí.

Jejich způsob života a obživy nebyl zcela jistě jednoduchý, ale setrvali zde a postupem času se tato lokalita vytvářela až do podoby, jak ji známe v dnešní době. Mnozí z nás si ani neuvědomují, jaké cti se dostalo v současné době žijícím generacím. Být u oslav uplynutí 1000 let od prokazatelné, dochované písemné zmínky o obci Třebaň, je nepopratelně jedinečná událost.

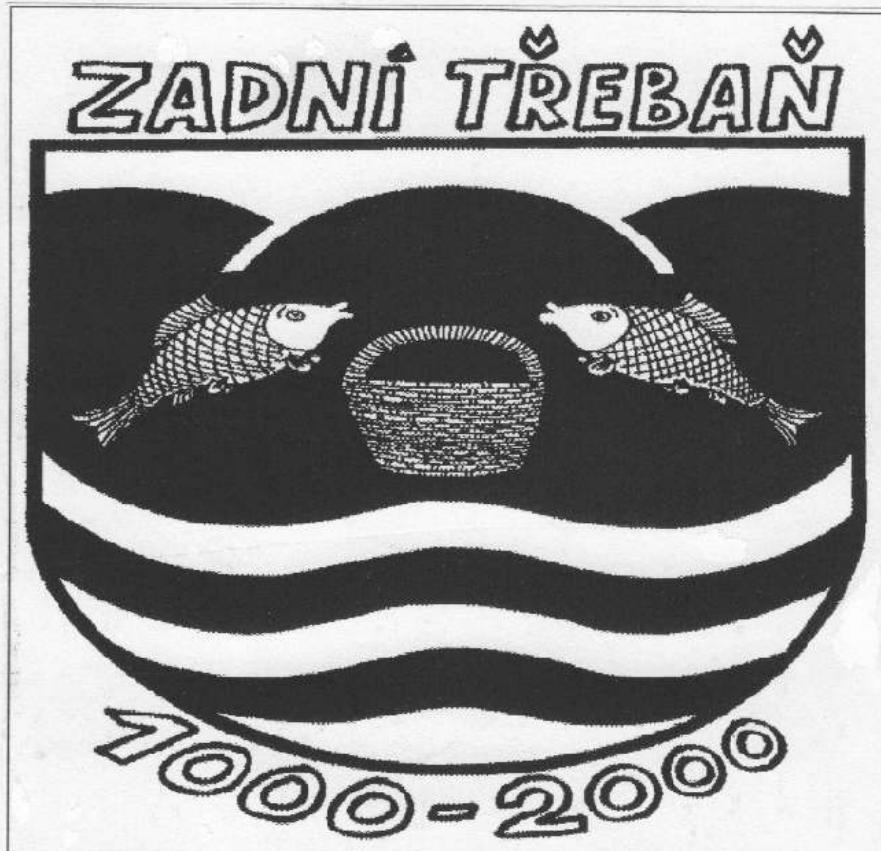
Veškeré akce pořádané v letošním roce třebaňskými spolkami byly směrovány právě k tomuto výročí. Hlavní dny oslav byly stanoveny sobotu 26. srpna a neděle 27. srpna roku 2000. S ohledem na tu skutečnost byl připraven na uvedení data celodenního programu, na který Vás co nejsrdečněji zvou jménem obecního úřadu v Zadní Třebani i jménem svých. Děkuji všem společenským organizacím i jedincům, kteří se na programu oslav podíleli.

Naši jedinou odměnou bude Vaše účast, dobrá nálada a Vaš pocit příjemně strávených dnů při oslavách, kde si budete moci také zakoupit knihu o Zadní Třebani a pamětní plakettu.

Hezkou zábavu a na setkání s Vámi se těší
Lukáš SCHNEIDER, starosta Zadní Třebaně

Oslavy vyvrcholí noční scénou a ohňostrojem

Zadní Třebaně - Bohatý program nabízí dnešní a zítřejší oslavy 1000. výročí první zmínky o vsi Třebaň. Celodenní sobotní program vyvrcholí noční scénou a ve velkolepém ohňostrojem na lávce. (Viz strana 2) (mf)

Jen jednou za život...

VELIKOST CHVÍLE SI MNOZÍ NEJSPÍŠ ANI NEUVĚDOMUJÍ

Myslím, že naše generace má štěstí, o kterém se generacím jiným ani nezdálo. V rozmezí pouhých jedenácti let zažívá už druhý dějinný okamžik. Po demokratické revoluci, která v listopadu 1989 smetla zločinný komunistický režim, a tak či onak se dotkla všech obyvatel Česka, si

nyní své »okamžiky slávy« zažívají pouze Třebaňáci. Jejich obci, jejich obcím, je tisíc let.

Nejsem si úplně jist, zda všem obyvatelům Zadní a Hlásné Třebaně velikost této chvíle vůbec dochází.

Zde jsou s tím i vědomí, že kromě štěstí se jim vlastně řízením Boha či Osudu dosáhlo velkého citi. Cti »být v toho«. Nepovede se každému žít ve vši, která toho pamatuje tolik. Spoustě místních, troufnutí si o dhodnotit, je to jedno. Tisíc let sem, tisíc let tam. Mámé svých starostí dost...

Odehrávat se podobná sláva na západ od českých hranic, v Německu, Rakousku, Francii, bylo by všechno. Obyvatelé obce, jež by tak jako Třebaně mohla spolehlivě doložit svoji tisíciletou existenci, by týdny, měsíce a možná dokonce i roky před vrcholem oslav, před oním »dnem D«, nežili něčím jiným. Spekulovali by, vymýšleli, plánovali, jak a čím mohou tak slavné narozeniny co nejdáostojněji a nejvelkolepěji utít. Vznikly by organizační výbor - možná ne jeden - který by pcílivě z desítek návrhů a nápadů členů nejřízenějších spolků a korporací, ale i nikde neorganizovaných, vybral ty ze všech nej. Sháněl by peníze, obesíhal granty, vyjednával s mecenáši, přesvědčoval bohaté firmy, že přispět na tak významnou oslavu se vyplatí. Také by samozřejmě propagoval, loboval u novin, rádi i televizi, poslanců i senátorů. (Dokončené na straně 2)

ZNAK PODLE HOFMANA. Znak Zadní Třebaně zdobí atributy původních obyvatel naší vsi - rybářů a košíkářů. Vlnky symbolizují Berounku, tří kopce Brdy. Ty také odkazují na znak benediktinů, jejichž Ostrovskému klášteru kníže Boleslav III. Třebec v roce 1000 věnoval. Znak, který vidíte výše, maloval známý pražský kreslíř a karikaturista, spolupracovník NN Zdeněk Hofman. Tričko s tímto motivem, si můžete zakoupit věhem dnešních oslav. (mf) Kresba pro NN Z. Hofman

Co popřejete Třebani? ptaly se Naše noviny

Poberouní - Co byste popřali Zadní Třebani k 1000 výročí první zmínky o ní? S touto otázkou oslovily NN starosty obcí našeho regionu. (NN) Jan KADLEC, starosta Řevnic: Zadní Třebani přejí to, co bych si přál sám: aby lidé nebyli soběští, ale tolerantní. Aby neprosazovali věci, které jsou pro ně samotné prospěšné, ale nevhodné pro obec. Důležité je v tomto směru najít kompromis. Samozřejmě přejí i spěšnou další tisícovku.

Miroslav UREŠ, starosta Karlštejna: Přejí Zadní Třebani dalších tisíc let zdárného rozvoje. A to nejen rozvoj samotné obce, ale i jejího kulturního a sportovního života, jak se Vám to daří dosud.

Václav KRATOCHVIL, starosta Dobřichovic: Zadní Třebani bych k jejímu miléniu popřál, aby ji do další tisícovky vydřelo tolik energie, kolik ji má teď. A nebo raději, aby ji měla ještě více! Dále ji přejí hodně dobrých a aktivních lidí. (p8, pn)

Prvně se o Třebani zmínil kníže Boleslav

Nejstarší písemně doložený pomístní název »Třebaň«, v latinském přepisu Treban, je uveden v listině knížete Boleslava III., jíž v roce 1000 n. l. daroval nově založenému benediktinskému Ostrovskému klášteru na ostrově při soutoku Sázavy s Vltavou, později nazvaném Ostrov sv. Kiliána u dnešní Davle, rádu vesnic...

...Roku tisícího po výlení našeho Pána...
Toto jsou vši eventuelné dvojce, které věnoval hlahlé paměti kníže Boleslav: Vodochody. Začeji, Blažim a okolní lesy. Z knížecího majetku dále vsi Sázava, Sedlec, Měchenice. Také rybáře v Dražově, Třebani, Lahošťích...
(Z publikace Fr. Macků a Fr. Šedivého Zadní Třebaně včera a dnes, která vyšla letos.)

TŘEBAN PŘED VÁLKOU. Takto vypadala část centra Zadní Třebaně v 30. letech tohoto století.

Foto ARCHIV

Jenom jednou za život...

DOKONČENÍ ZE STRANY 1

Samozřejmě by také sháněl účinkující a sestavoval optimální program. A pak, když by ta velká chvíle nastala, pánový by do oken vyvěšovaly prapory, hospodynky pakly koláče a dámý všechno věku by si dávaly šit nové šaty. Vždyť je to jen jednou za život! Jenou za něklik, za mnoho životů.

Jenomže jsme v Česku, v Česku, které mělo čtyřicet let již starosti, než žít svou historii, než se učit hrドdu na své tisícileté dějiny a vlastní hrドdu vůbec. Lidé odvylí umět se radovat z věci tak (ne)o-byčejně všechno jako je slavnost minulosť vlastní obce. Odvylí vesměs i jiným věcem - spolkovému životu, sdíleným radostem a třeba i strasem, společnému prožívání dějů. Odvylí obecní sounáležitostí, pospolitosti. Proto dnes nevlají v třebaňských

oknech prapory, hospodyně (připadně české vý-jimky prominou) nepečou koláče a dámý si kvůli slavení nedávají šit nové šaty. Proto si tolik lidí na den, kdy jejich vesnice slaví neuveritelných tisíc let své existence, naplánovalo dovolenou. Milénium sem, milénium tam. Máme svých starostí dost...

Příprava a organizace slavnosti na počest tisících narozenin Třebaně, která sama vstoupí do obecných i regionálních dějin, tak zůstala na nemnich ochoťných a nadšených. Na těch, kteří vědí, či alespoň

tuší, že jednou, v dobách, kdy už tu dálno, dálno nebude, nás potomci zhodnotí a »ocení« i podle toho, jakým způsobem jsme dnes dokázali uctit slavnou a dlouhou minulost své obce. Jak jsme uměli provést hrdost na dějiny mesta, v němž žijeme. Jak překonat vlastní ponadnost, uzavřenosť, neochotu udělat alespoň málo pro radost druhých. Zvládli-li jsme touto zkouškou projít se cíti, to po-sudí právě až ti, kteří přijdou po nás. Doufám, že v jejich očích obstojíme.

Miloslav FRÝDI.

Co popřejete Třebani? ptaly se Naše noviny

Poberouní - Co byste popřáli Zadní Třebani k 1000. výročí první zmínky o ní. S touto otázkou oslovily NN starosty obcí našeho regionu. (NN) Eva JÄHELKOVÁ, tajemnice obecního úřadu Cernošice: Co přát vesniči? Ani hodně finančních prostředků, radním poslušně a vzorně obyvatele a Třebaněm hodně radní.

Václav KUDIBAL, starosta Hlásné Třebaně: Hodně úspěchů do dalšího tisíce let.

Jiří HUDEČEK starosta Letů: K takové významné události přejí Zadní Třebani samozřejmě vše nejlepší. Hlavně, aby ji rychle pokračovala výstavba plynu. Aby byla co nejdříve hotova a Třebaníci mohli topit plynem. Myslím, že to je jejich letošní nejstřeženější úkol.

Václav ŠTECH, starosta Všenor: Třebani přejí to, co skoro nikdo nemá - hodně peněz a dostatek vody.

Josef POLÁČEK, starosta Litně: Přejí Zadní Třebani vše dobré a hodně úspěchů v příštích letech. (neto, šm, pš, pn)

NAŠE NOVINY - zvláštní vydání nezávislého třebaňského občanského na počest oslav 1000 výročí první zmínky o vsi Třebaně. Připravil M. Frýdl.

Rídí redakční rada: Ing. A. Tuček - čestný předseda in memoriam, M. Kloubková - čestná členka; P. Švédová, P. Němcová, L. Netopilová, J. Malý, J. Petříš, V. Šedivý (vyřizuje inzerce; 252 30 Revnice, Fibichova 771, tel.+fax: 02/991 42 63), rediguje M. Frýdl (Třebaňská 96, 267 29 Zadní Třeban). Jazyková lektorka E. Malá, tisk UŤAX Praha. Registrováno Reterátem kultury OKÚ Bezdružice (320200990). Uzávěrka číslo 25. srpna 2000.

Naše noviny jsou k dostání v Zadní Třebani, Hlásné Třebani, Revničně, Svinářích, Letečích, Dobříčovicích,

Karlštejně, Litni a občas i jinde.

E-mail: nase.noviny @ post.cz.

Pamětní kámen vznikal v největších vedrech

Zadní Třeban - V největších srpnových vedrech, kdy se rtuf teploměru vyšplhal až k pětašedeseti stupním, vytěsával akademický sochař Petr Váňa se svým bratrem Tomášem pomník k tisícimu výročí první zmínky o Zadní Třebani.

„Obelisk opracovávali přímo v lomu Čertovy schody, odkud kámen pochází. Naštěstí se tu mohli os-věžit v malém jezírku,“ řekl NN otec kamenného Josefa Váňa, který jistu pojednal kámen o objemu metr krychlový v Zadní Třebani. U lípy usadil. Pomník, na němž jsou vytěsány roky 1000 a 2000 a mezi nimi zadnotřebaňský znak, je z čistého vápence. (ps)

Obdivuji program oslav, píše čtenář z Prachatic

Prachatice, Zadní Třeban - Jedním z čestných hostů oslav milénia Zadní Třebaně je také velký přítel naší obce a dlouholetý spolupracovník NN Vratislav Francel z Prachatic.

„Ohdivuji bohatý kulturní i sportovní program k milénium Zadní Třebaně - relativně malé obce v regionu Poberouní, kde máte na návsi pouhou kapličku s jedním zvonom,“ napsal Francel ještě před příjezdem na oslavy v dopise, který prostřednictvím NN postal starostovi obce Lubomíru Schneiderovi.

„A přece - Zadní Třebaně se svou společenskou angažovaností může klidně měřit s mnohatisícovými a »mnohověžatými« městy!“ (mf)

Program oslav milénia Zadní Třebaně

Sobota 26. srpna 2000 - ves

- * 8.00 - Slavnostní průvod od hasičské zbrojnice za doprovodu dechové hudby Jaroslava Spilky
- * 8.30 - Odhalení pamětního kameňe v parku u mostu na Revnici

Sobota 26. srpna 2000 - Ostrov

- * 9.15 - Ukázka skladby předškolních dětí z XIII. Všesokolského sletu
- * 9.30 - Součáz sborů dobrovolných hasičů
- * 14.00 - Indiánské léto - zábavné odpoledne pro děti za doprovodu skupiny TŘEHUSK
- * 16.00 - Tygřík - loutkové představení v podání Pražské loutkoherecké společnosti
- * 18.30 - Zahájení Benátské noči, vystoupení country a bluegrassové skupiny The Short Fingers
- * 19.00 - Třebaňský Našinec II. ročník soutěže družstev za doprovodu skupiny TŘEHUSK
- * 22.15 - Jak to tenkrát (ne)bylo - hra na noční Berounce v podání místních obyvatel
- * 23.00 - Olňostroj na lávce mezi oběma Třebaněmi

Neděle 27. srpna 2000 - Fotbalové hřiště na Ostrově

- * 9.00 - Utíkání žákovských a dorosteneckých družstev
- * 13.00 - Utíkání třebaňských veteránů
- * 15.00 - Utíkání Ostrování Zadní Třebaně A - Slavia Praha Internacionálové

K vidění bude skvělá kopaná ZADNOTŘEBANIŠTÍ FOTBALISTÉ SI KOSLAVÁM »NADĚLILI« SLAVÍ

K životu Zadní Třebaně patří neodmyslitelně sport. Na nezapomenutelné tváře třebaňských hokejistů navazují několik posledních desetiletí fotbalisté, a tak se rozumí, že Ostrován Zadní Třeban přispěje k oslavám milénia obce.

V neděli 27. srpna od 9.00 až do podvečerních hodin ožije areál na Ostrově fotbalem. Dopravě budou vyhrazeno žákovský a dorosteneckým družstvům. V uplynulém ročníku se právě mladým třebaňským fotbalistům mimořádně dařilo. Žáci vyhráli svoji skupinu okresního přeboru a dorosten-cům unikl postup do krajské soutěže až ve finálovém dvojzápasu se Žebrákem. Odpoledne od 13.00 hodin nastoupí na hřiště bývalí hráči Ostrovany k vzájemnému utkání. Bude to příležitost si nejen

kopnout do míče, ale také si zavzpomínat na zápasy v dresu OZT.

Od 15 hodin pak přijde skutečná fotbalová lahůdka. Domácí A-mužstvo se utká se starou gardou Slavie Praha, za kterou nastupují mj. takové fotbalové legendy, jako Fr. Veselý (ještě nyní hráje I. A třídu!), Fr. »Bobby« Zlámal, bratři Herdové či Miroslav Pauřík. Utkání to nebude nikterak odpočinkové. Staffa páni Slavie totiž při svých zápasech nadělují soupeřům pěkné příďely. Představa, že za »sešívání« nastupují pouze paděsátníci, je mylná. V sestavě se totiž mimo zmíněných objevují i jména nedávných ligistů - Rehák, Váňa, Jeslinský, Vízek atd. I to by mělo být náležitou pozvánkou na neděli. K vidění bude skvělá kopaná!

Jiří PETŘÍS